Załącznik nr 6 Wzór programu zajęć

PROGRAM ZAJĘĆ
zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze z języka angielskiego (*wpisać nazwę zajęć*)
realizowanych dla uczniów I- III szkoły podstawowej (*szkoły podstawowej/gimnazjum***)**

w Zespole Szkół w Choroszczy

w ramach projektu „***Wzrost jakości oferty edukacyjnej w Zespole Szkół w Choroszczy***”
realizowanego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego
Oś priorytetowa III. Kompetencje i kwalifikacje, Działanie 3.1 Kształcenie i edukacja,
Poddziałanie 3.1.2 Wzmocnienie atrakcyjności i podniesienie jakości oferty edukacyjnej w zakresie kształcenia ogólnego, ukierunkowanej na rozwój kompetencji kluczowych

Opracowanie: Monika Misijuk
(imię i nazwisko)

I.

I. Cele edukacyjne:

1. Wspomaganie ucznia poprzez wyrównywanie braków i zaległości w wiadomościach i umiejętnościach z zakresu języka angielskiego.
1. Wdrażanie uczniów do wykorzystania i posługiwania się zdobytymi umiejętnościami w życiu codziennym.
2. Skoncentrowanie nauczania na dziecku, jego indywidualnym tempie rozwoju i możliwościach uczenia się, rozwijanie predyspozycji i zdolności poznawczych.

II .Określenie grupy docelowej, która zostanie objęta wsparciem w ramach zajęć

- uczniowie klas II-III (I grupa 6 uczniów: 3 dziewczynki, 3 chłopców), którzy mają problemy w przyswajaniu wiedzy i umiejętności na zajęciach lekcyjnych, mających trudności z koncentracją lub wymagających wolniejszego tempa pracy

III. Zdefiniowanie efektów uczenia się, które osiągną uczniowie/uczennice w wyniku udziału w zajęciach

- sfera emocjonalno-społeczna

zwiększona motywacja wewnętrzna, ciekawość poznawcza, zwiększenie aktywności na lekcjach języka angielskiego

- kompetencje językowe

Rozumienie ze słuchu:
Uczeń:
wykonuje polecenia wydawane przez nauczyciela po angielsku;
reaguje całym ciałem na pojedyncze zwroty i wyrazy;
rozumie sens prostych dialogów w historyjkach obrazkowych (także w nagraniach audio i video);
rozumie wypowiedzi kolegów w grupie oraz nagrania audio;
Mówienie:
Uczeń:
potrafi powtarzać za nauczycielem lub nagraniem;
odpowiada na pytania pojedynczymi słowami lub stałymi zwrotami i wyrażeniami (formulaic chunks);
umie nazwać i krótko opisać np. zwierzęta, ludzi i przedmioty;
używa wybranych zwrotów i wyrażeń do komunikacji w klasie;
Czytanie:
Uczeń:
czyta pojedyncze wyrazy poprzez kojarzenie formy pisemnej języka z fonetyczną;

rozumie powtarzane często polecenia pisemne;
czyta bardzo prosty, krótki tekst;
Pisanie:
Uczeń:
przepisuje pojedyncze wyrazy i zdania z tablicy;
wstawia wyrazy w luki w tekście na podstawie podanego wzoru;
Słownictwo
Uczeń:
rozpoznaje przedmioty codziennego użytku lub przedstawione na obrazkach, potrafi wskazać wybrany przez nauczyciela przedmiot;zna (potrafi wypowiedzieć) podstawowe słownictwo dotyczące własnej osoby, części ciała, ubrań, członków rodziny, zwierząt, owoców, warzyw, kolorów, liczb, zabawek, nazw dni tygodnia, miesięcy, pór roku, sportów, pomieszczeń w domu, wyposażenia mieszkania, przyborów szkolnych, środków transportu, instytucji w mieście, zna także słownictwo określające czynności związane z ruchem oraz czynności wykonywane regularnie; umie zapisać słowa i pogrupować je w kategorie semantyczne;

IV. Określenie sposobu oceny przeprowadzonych zajęć po ich zakończeniu

ankieta ewaluacyjna skierowana do uczniów i rodziców, test diagnozujący postępy uczniów po zakończeniu zajęć

V. Porównanie oceny przeprowadzonych zajęć ze zdefiniowanymi efektami uczenia się po zakończeniu zajęć

ewaluacja ankiet i testów diagnozujących w kontekście zdefiniowanych efektów uczenia się

VI. Opis wykorzystanych metod pracy wykorzystanych podczas zajęć

Metody:

1.Metoda reagowania całym ciałem *(TPR - Total Physical Response)* bazuje na rozumieniu i wykonywaniu instrukcji nauczyciela. Uczniowie nie muszą utrzymać werbalnego kontaktu z nauczycielem, a sprawdzeniem zrozumienia poleceń nauczyciela jest wykonanie czynności. Jest to skuteczna metoda nauczania dzieci, dzięki zaangażowaniu ich w zajęcia ruchowe, motywowanie do uważnego słuchania oraz respektowanie ich prawa do okresu ciszy. Kolejnym oczekiwanym etapem jest gotowość dzieci do wydawania poleceń swoim kolegom i koleżankom.

2. Metoda komunikacyjna. W podejściu komunikacyjnym w nauczaniu podkreśla się priorytetową rolę umiejętności porozumiewania się, a więc umiejętności używania języka w kontekście społecznym. Celem nauczania i uczenia się języka angielskiego nie jest tylko poznanie struktur językowych oraz słów, ale wymiana informacji między ludźmi. Metoda komunikacyjna (communicative method) opiera się na stworzeniu luki informacyjnej (information gap) i zasadzie celowego działania. Aby zaspokoić swoją ciekawość i zdobyć potrzebną informację, uczniowie nawzajem przekazują sobie brakujące elementy całości. Komunikacja jest ważniejsza niż poprawność wypowiedzi. Sytuacje komunikacyjne

umiejscowione są w kontekście dostosowanym do zainteresowań i potrzeb dzieci oraz przystosowane są do ich możliwości intelektualnych i emocjonalnych. Ważne jest również, aby zachowana została autentyczność i naturalność używanego języka. Punktem wyjścia opracowywanych programów nauczania są funkcje i sytuacje komunikacyjne, a nie struktury językowe. Nauczyciel zachęca uczniów do podejmowania prób twórczej językowej zabawy. Pojęcie błędu językowego jest znacznie zmodyfikowane - błąd traktowany jest jako nieodłączny element uczenia się, cecha charakterystyczna interjęzyka tworzonego przez dziecko. W taki sposób respektujemy prawo dziecka do błędu.

3. Metoda audiowizualna (audiovisual method) wykorzystuje dźwięk (nagranie) w połączeniu z ilustracją. Jest bardziej atrakcyjna dla dzieci dzięki wykorzystaniu różnych bodźców. Podobnie jak w wypadku metody audiolingwalnej jej przydatność w nauczaniu dzieci zależy od atrakcyjności stosowanych technik i materiałów. Metoda ta daje możliwość użycia dźwięku i obrazu jednocześnie lub osobno zależnie od planowanego przez nauczyciela celu zadania. Łączenie obrazków i kart słownych na tablicy może być przeprowadzone jako zadanie dla pojedynczych uczniów lub gra drużynowa. Wybrane obrazki mogą stanowić podstawę do układania zdań i opowiadań. Im większa różnorodność, tym większa motywacja uczniów.

4. Gry i zabawy (games) stanowią podstawową formę nauki. Dzieci przyswajają nową wiedzę poprzez zabawę, która jest dla nich najbardziej naturalnym rodzajem aktywności. Gry i zabawy językowe stymulują i motywują małych uczniów, przywołują pozytywne skojarzenia i pomagają kreować atmosferę sprzyjającą uczeniu się. Ponadto formy zabawowe aktywizują dziecko w sposób całościowy. Nauka wymaga zaangażowania ruchowego oraz wielu zmysłów: wzroku, słuchu, dotyku, węchu, a nawet smaku, czyli spełniony jest postulat nauczania wielozmysłowego (polisensory teaching).

5. Wykorzystanie piosenek i rymowanek Wprowadzając piosenki i rymowanki (songs, rhymes, chants), wykorzystuje się naturalne predyspozycje dzieci do przyswajania języka, czyli umiejętność imitacji, dobrą pamięć oraz działanie przez analogię. Piosenki i rymowanki zwykle zawierają powtarzający się element, np. refren. Zapamiętywaniu sprzyja melodia, rytm, rym oraz często towarzyszący piosence ruch. Zachęcamy dzieci nie tylko do powtarzania, ale również do tworzenia nowych piosenek i rymowanek. Ponadto śpiewając tradycyjne anglojęzyczne piosenki lub/i wyklaskując ich rytm, umożliwiamy dzieciom kształtowanie wrażliwości muzycznej oraz rozwijanie kompetencji interkulturowej.

6. Wykorzystanie tekstów narracyjnych W nauczaniu dzieci od dawna stosuje się metody związane z narracją (storytelling). Walory dydaktyczne obejmują elementy typowo językowe, przede wszystkim regularnie i rytmicznie powtarzające się słowa, zwroty lub struktury oraz ich sugestywną kontekstualizację i wizualizację. Przewidywalność powtórzeń wpływa na poczucie bezpieczeństwa

uczniów. Pozytywne skojarzenia związane z opowiadaniem i czytaniem historyjek wprowadzają specyficzną, przyjemną atmosferę nauki.

7. Wykorzystanie dramy Innym sposobem pracy popularnym w okresie wczesnoszkolnym jest drama (drama techniques), czyli improwizacje, odgrywanie w różnych sytuacjach ról, scenek oraz przedstawień. Korzyści dotyczą nie tylko sfery językowej, utrwalania nowego słownictwa i struktur językowych w nowym kontekście oraz kształtowania kompetencji komunikacyjnej, ale również sfery emocjonalnej i społecznej ucznia. Techniki dramowe umożliwiają pracę nad wyraźną artykulacją dźwięków oraz ekspresją werbalną i niewerbalną. Ponadto rozwijają wyobraźnię artystyczną ucznia oraz uwrażliwiają go na tekst literacki, odpowiednią scenografię i oprawę muzyczną przedstawień. Drama sprzyja pracy nad pokonaniem barier emocjonalnych, np. nieśmiałości, niskiej samooceny oraz promuje współpracę między uczniami, a nie współzawodnictwo.

8. Zajęcia plastyczne Zajęcia plastyczne (arts and craft activities) wspomagają zarówno nauczanie języka angielskiego, jak i rozwijają umiejętności społeczne dzieci oraz kształtują ich wrażliwość estetyczną. Rysowanie, kolorowanie, wyklejanie, lepienie, modelowanie pozwala utrwalać poznane słowa i struktury językowe. Kolejnym etapem jest umożliwienie dzieciom wyrażenia w artystyczny sposób informacji o sobie. Ważnym elementem jest możliwość uzupełnienia tych prac podpisami (labels) lub tekstem w języku angielskim oraz ich ekspozycja w formie plakatu. Twórcze prace plastyczne stymulują dzieci do ich omawiania i mówienia o sobie samych.

VII. Opis wykorzystanych technik pracy wykorzystanych podczas zajęć

1. Techniki nauczania słownictwa • prezentacja i ćwiczenie nowych słów na podstawie kart obrazkowych, materiałów autentycznych (authentic materials) i przedmiotów; • prezentacja i utrwalanie słownictwa na podstawie opowiadania; • prezentacja i utrwalanie słownictwa na podstawie piosenek i rymowanek; • poszerzanie słownictwa w ramach tematu/pola semantycznego, np. z wykorzystaniem burzy mózgów (brainstorming); • utrwalanie słownictwa poprzez zabawy z kartami obrazkowymi (flashcards); • stosowanie gier opartych na zapamiętywaniu (memory games); • literowanie - zapisywanie słów (spelling).

2. Techniki nauczania wymowy • powtarzanie modelu językowego (słów, fraz, zdań) za nauczycielem lub nagraniem; • powtarzanie, uczenie się na pamięć, wspólne śpiewanie piosenek, rymowanek; • powtarzanie, uczenie się na pamięć łamańców językowych; • tworzenie, pisanie nowych kolejnych zwrotek rymowanek, łamańców językowych; • wyszukiwanie par rymujących się wyrazów; • wysłuchiwanie wyrazów z analogicznym dźwiękiem; • słuchanie/czytanie książeczek opartych na zabawie wyrazami z tym samym dźwiękiem; • czytanie na głos krótkich, prostych tekstów

3. Techniki nauczania gramatyki • prezentacja i utrwalanie nowych struktur na podstawie opowiadania; • prezentacja i utrwalanie słownictwa na podstawie piosenek i rymowanek; • tworzenie, pisanie

nowych części historyjki z użyciem nowej struktury; • układanie w dłuższe struktury gramatyczne rozsypanki wyrazowej; • zabawa wyrazami, tak aby powstały pytania/zdania; • łączenie obrazków i odpowiednich struktur.

4. Techniki nauczania sprawności receptywnych: słuchania i czytania • słuchanie/czytanie i wykonywanie poleceń nauczyciela (listen/read and do activities), np. posłuchaj/przeczytaj i zaznacz, pokoloruj, narysuj, zakreśl, połącz w pary: rysunki-słowa/ części zdań oraz odpowiedz na pytania nauczyciela itd; • przewidywanie na podstawie tytułu, ilustracji lub słów kluczy treści tekstu słuchanego/ czytanego (prediction); • zrozumienie ogólnego sensu tekstu słuchanego/czytanego (listening/reading for the gist); • wyszukiwanie szczegółowych informacji w tekście (listening/reading for details - scanning); • po wysłuchaniu nagranego tekstu odczytywanie na głos pojedynczych słów, fraz, zdań oraz krótkich tekstów;

5. Techniki nauczania sprawności produktywnych: mówienia i pisania • powtarzanie za wzorem - pisanie po śladzie (tracing); • odpowiadanie na pytania nauczyciela -zapisywanie odpowiedzi: najpierw z użyciem pojedynczych słów, stałych wyrażeń i zwrotów językowych (formulaic chunks), prostych zdań; • ustne opisywanie obrazka - opis obrazka przechodzący od pojedynczych słów do prostych zdań; • mówienie/pisanie o sobie na podstawie zaprezentowanego modelu, np. uzupełnianie luki informacyjnej; • samodzielne zadawanie pytań; • prowadzenie krótkiej rozmowy stymulowanej obrazkiem/podanym zestawem słów, pytań, uzupełnioną ankietą (survey); • prowadzenie krótkiej spontanicznej rozmowy; • pisanie krótkiego kilkuzdaniowego tekstu.

6. Techniki wdrażania autonomii ucznia • systematyczne wdrażanie do dokonywania samooceny (self-assessment); • monitorowanie świadomego uczenia się: rozpoznawanie celów oraz postępów w nauce, głównie poprzez odpowiednio sformułowane pytania nauczyciela; • refleksja dotycząca treści nauczanego materiału; • zachęcanie uczniów do wyrażania opinii na temat stopnia satysfakcji I like/I don’t like; • zachęcanie dzieci do udzielania sobie nawzajem informacji na temat poprawności wykonywanych zadań; • wdrażanie uczniów do pracy w parach/grupach; • zachęcanie uczniów do samodzielnego korzystania ze słowniczków obrazkowych; • prowadzenie własnych słowniczków obrazkowo-wyrazowych; • samodzielne czytanie książeczek w uproszczonej wersji językowej (graded readers); • zachęcanie dzieci do odnajdywania przykładów użycia języka angielskiego poza szkołą English around us, np. na opakowaniach różnych produktów lub w reklamach; • oferowanie ćwiczeń

na lekcji do wyboru; • oferowanie zadań domowych do wyboru; • wykorzystanie projektów językowych; • prowadzenie „portfolio” językowego (language portfolio).

7. Techniki dramowe • ćwiczenie języka komunikacji niewerbalnej - mowa ciała, np. pantomima;• uczenie się na pamięć i recytacja krótkich wierszyków, rymowanek, piosenek; • odgrywanie ról w

scenkach sytuacyjnych (roleplay); • odgrywanie scenek na podstawie prezentowanych tekstów; • opracowywanie i odgrywanie krótkich scenek;

8. Techniki multimedialne • zachęcanie uczniów do pracy z cyfrowymi komponentami kursów; • wyszukiwanie określonych informacji w Internecie (wersja anglojęzyczna); • zachęcanie uczniów do oglądania filmów i programów w oryginalnej wersji językowej przez wykorzystanie materiałów DVD dołączonych do podręcznika; • wykorzystanie tablicy interaktywnej.

VIII. Program

Liczba godzin	Temat	Zakres treści	Metody i techniki pracy
8	Ja	witanie się, przedstawianie się, podawanie swojego wieku, imienia wskazywanie, opisywanie części ciała, opisywanie własnego wyglądu, nazywanie, opisywanie ubrań, wyrażanie swoich upodobań , wyrażanie własnych uczuć, rozpoznawanie liczb, liczenie 1–100	Metody: TPR, komunikacyjna, audiowizualna, gry i zabawy, piosenki i rymowanki, zajęcia plastyczne, wykorzystanie technik narracyjnych itp. Techniki: dramowe, techniki związane z nauczaniem umiejętności językowych
4	Moje zabawy	prezentowanie, nazywanie zabawek nazywanie kolorów, pytanie o kolory, nazywanie zabaw, opisywanie postaci ze świata fantazji	Metody: TPR, komunikacyjna, audiowizualna, gry i zabawy, piosenki i rymowanki, zajęcia plastyczne, wykorzystanie technik narracyjnych itp. Techniki: dramowe,

			techniki związane z nauczaniem umiejętności językowych
6	Moja szkoła	nazywanie przyborów szkolnych, reagowanie na polecenia nauczyciela, nazwy czynności związanych z aktywnością w klasie, opisywanie wyposażenia klasy, opisywanie kolegów/koleżanek z klasy, określanie przynależności	Metody: TPR, komunikacyjna, audiowizualna, gry i zabawy, piosenki i rymowanki, zajęcia plastyczne, wykorzystanie technik narracyjnych itp. Techniki: dramowe, techniki związane z nauczaniem umiejętności językowych
8	Moja rodzina, mój dom	prezentacja członków rodziny, nazwy członków rodziny, opisywanie wyglądu zewnętrznego członków rodziny, nazywanie pomieszczeń w domu, nazywanie sprzętów domowych opisywanie położenia pomieszczeń/sprzętów	Metody: TPR, komunikacyjna, audiowizualna, gry i zabawy, piosenki i rymowanki, zajęcia plastyczne, wykorzystanie technik narracyjnych itp. Techniki: dramowe, techniki związane z nauczaniem umiejętności językowych
6	Życie codzienne	informowanie o tym, co się potrafi robić, nazywanie codziennych czynności, określanie pór dnia i godzin, pytanie o	Metody: TPR, komunikacyjna, audiowizualna, gry i

		godzinę	zabawy, piosenki i rymowanki, zajęcia plastyczne, wykorzystanie technik narracyjnych itp. Techniki: dramowe, techniki związane z nauczaniem umiejętności językowych
8	Jedzenie i zdrowie	wyrażanie własnych upodobań w odniesieniu do jedzenia i picia, nazwy posiłków, zamawianie jedzenia, nazwy popularnych produktów, potraw, proszenie o podanie czegoś do jedzenia i picia, układanie menu, właściwe/niewłaściwe nawyki żywieniowe	Metody: TPR, komunikacyjna, audiowizualna, gry i zabawy, piosenki i rymowanki, zajęcia plastyczne, wykorzystanie technik narracyjnych itp. Techniki: dramowe, techniki związane z nauczaniem umiejętności językowych
8	Ja i świat zwierząt	nazywanie ulubionych zwierząt domowych, gospodarskich, dzikich, egzotycznych, opisywanie wyglądu zwierząt, opisywanie zachowania zwierząt, opisywanie tego, co zwierzęta potrafią	Metody: TPR, komunikacyjna, audiowizualna, gry i zabawy, piosenki i rymowanki, zajęcia plastyczne, wykorzystanie technik narracyjnych itp. Techniki: dramowe,

			techniki związane z nauczaniem umiejętności językowych
8	Moje środowisko	opisywanie umiejętności dotyczących sprawności fizycznej i sportu, pory roku, różne typy pogody, określanie odczuć związanych ze zmysłami	Metody: TPR, komunikacyjna, audiowizualna, gry i zabawy, piosenki i rymowanki, zajęcia plastyczne, wykorzystanie technik narracyjnych itp. Techniki: dramowe, techniki związane z nauczaniem umiejętności językowych
8	Moje miasto, mój kraj	określenie/opisanie miejsca swojego zamieszkania nazywanie instytucji użyteczności publicznej, nazywanie środków transportu, opisywanie, jak dotrzeć do celu podróży, ukształtowanie terenu	Metody: TPR, komunikacyjna, audiowizualna, gry i zabawy, piosenki i rymowanki, zajęcia plastyczne, wykorzystanie technik narracyjnych itp. Techniki: dramowe, techniki związane z nauczaniem umiejętności językowych
6	Ja i inne kraje	nazywanie wybranych państw i narodowości, opisywanie tradycji związanych ze świętami, składanie	Metody: TPR, komunikacyjna, audiowizualna, gry i

		życzeń, opowiadanie o zwyczajach/zabawach rówieśników z innych krajów	zabawy, piosenki i rymowanki, zajęcia plastyczne, wykorzystanie technik narracyjnych itp. Techniki: dramowe, techniki związane z nauczaniem umiejętności językowych